

faaet de nødvendige Benge til at kunne bruge de to Mænd, som jeg har tænkt mig at bruge, og paa den Maade, jeg har tænkt at bruge dem. Jeg tror, at Udvalget har været noget for bange for disse to nye Embeders Drettelse; det er da ialtsald kun eet, det ene Embede er bestaaende. Men her skal jeg, som sagt, ingen Indvendinger gjøre. Angaaende Forslaget under Nr. 58 kan jeg ikke sige Andet, end at jeg for mit Bedkommende tror, at den Begrundelse, jeg i Anmærkningerne til Finantslooforslaget havde givet for stadig og vedblivende at forsøge Udgifterne til den kongelige Kobberstiftsamling, ere fyldestgjørende; men jeg maa naturligvis med Tak tage imod Udvalgets Tilbud, og at det bevilger extraordinært 3,000 Kr. — Jeg kommer da til det kongelige Theater. Udvalgets Forslag under Nr. 59 er jo en ligesom Beregningsgag. Tror man, at det kongelige Theater kan faa 15,000 Kr. mere i Indtægt, kan det sikkert ikke gjøre Theatret det Mindste, at denne Forøgelse sættes op paa Finantsloven. Hvad det næste Forslag angaar, maa jeg imidlertid sige, at det efter de Undersøgelser, jeg har anstillet, ikke vil være muligt at faae en forøget Indtægt af Konditoriet. Derimod skal jeg lade undersøge, om der skulde kunne komme nogen større Indtægt ud af Programsalget; jeg veed ikke, om det kan lade sig gjøre. Det gjør mig ondt, at Udvalget ved sit Forslag under Nr. 61 vil gjøre det meget vanskeligt for Administrationen at finde en passende Mand til Kapelmester. Den nuværende Kapelmester gif af for en Tid siden, og han har vel paataget sig for et Aar at dirigere Kapellet; men hans Forpligtelser ere ogsaa dermed forbi, og det er ikke meget sandsynligt, at han vil gjøre det længere. Vil man ikke give Administrationen den Mulighed at gjøre en saadan Mand pensionsberettiget, vil det blive meget vanskeligt at finde en Mand til dette Embede. Forslaget under Nr. 62 fra Udvalgets Side kan jeg ikke indvende Andet imod, end at det er en Gene for Administrationen, men som man naturligvis maa undersøge sig; fra mig er der ikke stillet Andet end et Forslag, jeg har søgt at paavise, at det i Virkeligheden ikke vil blive dyrere for Staten, ialtsald saa ubetydelig, at det ikke er Noget at tale om. Det, der her var paatænkt, var ikke Forhøielse af Gage, men kun Oversførelse af nogle Honorarer til de lavestlønnede Kunstnere ved Theatret til Alderdomsforførgelseskontoen. Det var Alt, hvad der var tænkt paa at gjøre; men naar man ikke vil gaa ind derpaa, maa jeg jo finde mig deri. Naar Forslagene under Nr. 64 og 65

vedtages, maa jeg jo ogsaa finde mig deri; vedtages de, skal det naturligvis være Bestyrelsens Opgave, hvis det er muligt, at faae de Beparelser indførte, som her ere foreslaaede; men jeg maa gjøre det høie Thing opmærksomt paa, at disse Konti tildels ere kalkulatoriske. Man vil ikke bevilge den nye Underkjørsel til det kongelige Theater. Jeg havde haabet, at det meget ærede Udvalg, naar det ikke vilde gaa ind paa den ganske vist noget dyre Underkjørsel, som er foreslaaet fra Ministerens Side, da vilde i sin Betænkning eller gennem sin Ordførers Udtalelser her i Thinget have anvist mig en Vej, ad hvilken man kunde komme ud over dette Spørgsmaal om den gamle nuværende Underkjørsels Fortjænnelse og noget Andet i Stedet derved Sættelse. Sagen er jo nemlig den, at det nuværende Skur bliver taget bort til Sommer. Naar Fortjættelsen af Theatrets Restauration skal gaa for sig ifølge Bevilling fra ifjor, bliver dette Skur taget bort, og der bliver ikke Tale om at sætte det samme op igjen. Det vil da — forekommer det mig — naar man nu bliver enig om fuldstændig at opgive den af mig foreslaaede Underkjørsel, være den naturlige Vej at gaa, først at gjøre Muren istand saaledes, at den blev lig Muren paa begge Sider af det nuværende Skur, dernæst at lave en ny Trappe og endelig et Halvtag af Metal, som kunde se ialtsald anstændigt ud, selv om det ikke opfyldte alle Skjønhedens strengeste Fordringer. Hvad noget Saadant vilde koste, kan jeg selvfølgelig ikke paa staaende Fod sige, men jeg antager, at det vil være en anstændig Maade at komme ud af den Forlegenhed paa, man længe har været i, og Noget, som ikke vil koste nær det Halve af, hvad en virkelig Underkjørsel vil koste, og en Foranstaltning endelig, som vel i meget daarligt Veir kunde være mindre heldig end en Underkjørsel, men som under almindelige Forhold vil være bekvemmere for de Tilhørende, end en egentlig Underkjørsel er. — Det ærede Flertal vil ikke gaa ind paa den grønlandske Visittatsreise. Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke havde anden Grund at anføre imod Forslaget — og oprigtigt talt, jeg har heller aldrig hørt nogen virkelig Indvending derimod — end at han kaldte den den bekjendte konstitutionelle Visittatsreise (Modsigelse). Sa, jeg gjør blot opmærksom paa, at der indtil Dato ikke her i Thinget er blevet anført noget virkeligt Argument for at negte den; der er bestandig kun sagt: Vi ville ikke have den. Og faar jeg den ikke, er det mig altid en Fornøielse, at andet Argument er der ikke blevet fremsført. Forslaget under Nr. 75 fra